

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 38.

Utgitt 18 september.

1926

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold 8 septbr. til lov av 21 juni 1912 om bruk av motorvogn § 2, annet ledd og den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse bestemmes følgende:

1. Den kongelige resolusjon av 25 juli 1913 angående bestemmelser for motorvognkjøring på hovedveiene i Sogn og Fjordane fylke opheves forsåvidt angår veistrekningene fra Lærdal dampskibsbrygge—Bjørkum—Borgund kirke—Maristua og Borlaug bro — Buskerud fylkesgrense, jfr. kongelig resolusjon av 15 februar 1918 om ophevelse av nevnte resolusjon forsåvidt angår veistrekningen Maristua—Opland fylkesgrense.

2. Motorvognkjøring på veistrekningen Bjørkum—Borgund kirke skal inntil videre bare være tillatt forsåvidt der kjøres i følge med rutegående motorvogn eller til de klokkeslett som måtte bli fastsatt av fylkesveistyret.

3. På strekningen mellom Lærdal dampskibsbrygge og Hansekloppen (ca. 1 km.) må hastigheten for motorvognkjøring aldri overskride 20 km. i timen.

4. Foranstående under 2 og 3 nevnte innskrenkninger gjelder ikke tohjulte motorsykler og trehjulte motorsykler som er innrettet bare for én person.

Nye bruksregler for Ler- og Bøverdals stats- 11 septbr. almenning i Lom herred, — approbert av Landbruksdepartementet 11 september 1926.

§ 1. Enhver bruksberettiget, som ønsker utvisning har hvert år innen 1 mai å innsende skriftlig opgave til bestyrelsens formann over hvad han i det år ønsker å åvirke.

I opgaven må oppgis, hvor og hvortil det åvirkede tenkes anvendt. Til senere innskommne opgaver vil der i regelen ikke bli tatt noget hensyn.

Bestyrelsen behandler de innskommne opgaver og sender dem med erklæring til skogforvalteren. Denne fastsetter årets hugst-kvantum, hvilket bestyrelsen fordeler.

§ 2. Utvisningen foretas av skogforvalteren eller den, han dertil bemyndiger. De bruksberettigede plikter efter til-

11 septbr. sigelse selv eller ved fullmektig å være til stede ved utvisningen med kvittering fra bestyrelsens kasserer for erlagt avgift, som er fra kr. 1,00 til kr. 2,00 pr. tylt tømmer og kr. 0,20 pr. lass ved. Avgiften tilfaller almenningsskassen.

§ 3. Utvisningen gjelder kun for det år, den er gitt. Av nåleskogen kan med skogforvalterens samtykke tømmer anvises til hugst. Likeledes kan krok og beskadigede trær utvises til ved eller gjerdefang. Sådan hugst kan enten foregå teigvis eller sammen med årets øvrige hugst.

Av løvtrær kan utvisning skje i den utstrekning, som skogforvalteren finner tjenlig for skogen. Dog må hugstkvantummet ikke gå ned under 175 lass til gårdene og 125 lass til setrene årlig. 3 lass oreved regnes like med 2 lass bjerkeved. 1 lass ved regnes for $\frac{1}{3}$ meterfavn, kvisten fra regnet. Et lass ved må i de sammenlagte rotender ikke overstige 70 cm. i høide og bredde. Eieren av veden plikter å innhugge sitt navn på hvert vedlass.

§ 4. Hugst av løv må alene foregå i tiden 20—31 august og hugst av ved i oktober måned. Tiden for tømmerhugst i almenningen er november måned.

Ved hugsten iakttas:

- a. At intet barte felles, medmindre det er merket med statens blinkøks på rot og stamme.
- b. At intet ferskt bjerketre hugges, medmindre det holder 13 cm. ved avhugget; dog kan skogforvalteren tillate hugst av mindre løvtrær, når dette finnes gavnlig for barskogen.
- c. At der stubbes så lavt som mulig, og at avhugget for bjerkens vedkommende gjøres glatt og jevnt.
- d. At treet fullt utnyttes, og at topp og kvist medtas.

§ 5. Neverflekning tillates kun på trær, der er utvist til hugst. Barhugst, risbrytning samt annen beskadigelse av trærne er forbudt. Kullbrenning skal ikke finne sted.

§ 6. Uten utvisning kan de hugstberettigede i tidsrummet fra 1 juni til 31 desember til brensel innsamle tørt og til annen bruk utjenlig av nåleskogen, tørre løvtrær, topp og røtter samt ener og vidje, hvorhos det skal være tillatt av fersk bjerk å åvirke det nødvendige til omlag på høilass samt limeris.

Alt åvirke må som regel være bortført fra almenningen innen $1\frac{1}{2}$ år efter utvisningen.

§ 7. Det er forbudt å avhende det fra almenningen utviste trevirke eller å anvende det til annen bruk enn den, hvortil det er utvist.

§ 8. Et av bestyrelsens medlemmer har å forrette som kasserer. Almenningskassens inntekter skal i regelen anvendes til broer og veier i almenningen samt til skogkultur.

Utskrift av regnskapet i revidert stand samt forslag til 11 septbr. midlenes anvendelse tilstilles skogforvalteren ved årets utgang.

§ 9. Overtredelse av nærværende regler er belagt med straff. De eldre bruksregler settes herved ut av kraft.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at 13 septbr. departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder har stadfestet en av Gjerdum herredsstyre den 5 juni d. å. vedtatt beslutning om tillegg til § 5 i de ved kongelig resolusjon av 22 februar 1924 stadfestede politivedtekter for herredet.

Beslutningen er sålydende:

«Hunder som løper uten ledsager på offentlig vei, skal av politiet oppbringes. Kjennes ikke eieren, skal oppbringelsen bekjentgjøres i offentlig blad. Såfremt eieren ikke melder sig innen 8 dager efter bekjentgjørelsen, skal politiet la hunden selge eller drepe.»

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at 13 septbr. departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 har stadfestet den av Karasjok herredsstyre i møte den 16 august 1926 fastsatte lukningsvedtekt for utsalgssteder innen Karasjok kirkested.

Vedtektene lyder i sin stadfestede form således:

§ 1. Utsalgssteder for varer skal om hverdagene holdes lukket fra kl. 8 aften til kl. 8 morgen. 17 mai skal dog lukkes kl. 5 em. og julaften kl. 6 em.

§ 2. Søn- og helligdager holdes alle utsalgssteder lukket hele dagen.

§ 3. I lukningstiden må kunder ikke innlates. Derimot er det tillatt å ekspedere kunder, som er kommet inn før lukningstiden.

§ 4. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter straffelovens § 339,2.

Den stadfestede vedtekt trer i kraft fra og med 15 oktober 1926.

Skrivelse fra Handelsdepartementet, hvori meddeles, at 14 septbr. departementet med hjemmel i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 med forandringer av 26 juni 1925 og 16 juli 1926 samt kongelig resolusjon av 30 november 1923 har bestemt:

I.

At de 2 første ledd i § 89 i reglementet for justervesenet av 15 desember 1922 fra og med 1 oktober 1926 skal lyde som følger:

14 septbr. Hertil kan i almindelighet justeres pooleyske vekter med armforhold 1:100, samt til benyttelse ved dampskibs- og jernbaneekspedisjoner, pakkeposter og lignende fraktekspedisjoner tillike vektredskaper, hvis benyttelse er grunnet på fjærkraft. Disses konstruksjon må da avgi sikkerhet for, at de, behandlet med almindelig forsiktighet, i lengere tid beholder sin følsomhet, bæreevne og korrekte vektangivelse innen de for deres benyttelse fastsatte grenser.

Til brevvekker kan også justeres ulikarmede vektredskaper med andre armforhold samt likeleilys med vektarm i vinkel og fast lodd på en viser.

II.

At det under I. nevnte reglement fra samme tidspunkt gis følgende tillegg:

Bestemmelser angående redskapers godkjennelse til justering m. m.

§ 1. Forinnen en type av måle- eller vektredskaper av ny eller forandret konstruksjon antas til justering, skal et eksemplar av vedkommende redskap innsendes til Justerdirektøren, Oslo, til undersøkelse og godkjennelse, ledsaget av anmeldelsesskjema i utfyllt stand samt anmeldelsesgebyr.

Anmeldelsesskjema fås ved henvendelse til Justerdirektøren.

Der skal medfølge to sett tegninger på hvitt papir, hvorav det ene i alle tilfelle blir justervesenets eiendom, samt beskrivelse og sådanne illustrasjoner, som anses nødvendige for redskapets undersøkelse.

Redskapet skal i almindelighet bero hos justervesenet i 2 måneder, men undtagelser kan efter Justerdirektørens nærmere bestemmelse gjøres for enkelte redskaper.

§ 2. Bortsett fra det tilfelle som er omhandlet i § 3, er godkjennelsen begrenset til å gjelde for det enkelte, bestemte fabrikat.

Er en type av et måle- eller vektredskap godkjent til justering, skal justervesenet utarbeide og trykke i form av cirkulære en kort beskrivelse av redskapets konstruksjon og virkemåte, ledsaget av illustrasjon og skjematisk tegning. Er der kun foretatt en enkel forandring av en allerede godkjent type, skal der i cirkulæret kun gis en kort beskrivelse med skjematisk tegning av forandringen og for øvrig henvises til det før utsendte cirkulære.

Cirkulærene skal tilsendes alle justerkamre.

§ 3. I tilfelle av at det kun er et enkelt redskap, som skal godkjennes, f. eks. en spesialvekt, utsendes intet cirkulære, men gis kun en skriftlig meddelelse til det justerkammer, som

skal utføre justeringen. Godkjennelsen gjelder da kun for 14 septbr. dette ene tilfelle.

§ 4. Der betales følgende gebyrer:

1. Anmeldelsesgebyr.
2. Undersøkelsesgebyr.
3. Godkjennelsesgebyr.

Gebyrene under 1 og 2 blir å betale, også når redskapet ikke godkjennes.

Rekvirenten må dessuten godtgjøre justervesenet eventuelle utgifter ved reiser eller lignende, hvis undersøkelsen nødvendiggjør dem.

§ 5. Hvis et redskap etter å være blitt forkastet, innsendes på nytt i noget forandret skikkelse, kan etter Justerdirektørens nærmere bestemmelse anmeldelsesgebyret bortfalle helt og undersøkelsesgebyret reduseres til halvparten.

§ 6. Innsendes et andragende som tillegg til et allerede før innsendt, erlegges derfor gebyrer inntil halvparten av de regulære, alt etter omstendighetene og Justerdirektørens nærmere bestemmelse.

§ 7. Gebyrene graderes i følgende tre trin:

- A. En enkel besiktigelse av redskapet er tilstrekkelig til å treffe avgjørelse.
- B. En inngående undersøkelse av konstruksjonen samt praktisk prøve er nødvendig.
- C. En meget omfangsrik undersøkelse er nødvendig, eventuelt også en gjennom lengere tid fortsatt kontroll med redskapet i praktisk bruk.

§ 8. Gebyrene skal utgjøre (i kr.)

	Anmeldelse.	Undersøkelse.	Godkjennelse.
A.	20	20	20
B.	20	50	100
C.	20	200	250

Justerdirektøren avgjør i hvert enkelt tilfelle, hvilken av disse tre satser der blir å anvende.

§ 9. Anmeldelsesgebyret betales ved innsendelsen av anmeldelsen, og justervesenet kan, om det skulde finnes påkrevet, forlange forskudd også på de to andre gebyrer.

Godkjennelsen gjøres ikke effektiv, før samtlige gebyrer og eventuelle andre utgifter er innbetalt, hvilket i ethvert fall må ha funnet sted, før det til godkjennelse innsendte redskap avhentes hos Juterdirektøren.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvorefter der i 14 septbr. medhold av lov nr. 7 av 14 juli 1893 § 1, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, er meddelt stadfestelse på en av

14 septbr. Øvre Eiker herredsstyre den 20 august 1926 fattet beslutning hvorefter punkt b. og c. i de ved kongelig resolusjon av 4 september 1896 stadfestede regler for bruk av piggråd innen herredet opheves.

15 septbr. **Skrivelse** fra Socialdepartementet, hvori meddeles, at departementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 har stadfestet den av Glemmen herredsstyre i møte den 2 september 1926 vedtatte forandring i § 1 i den gjeldende lukningsvedtekt for utsalgssteder i herredet.

Vedtektsens § 1 lyder i sin endrede skikkelse således:

«Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår, skal med de nedenfor angitte undtagelser holdes lukket fra kl. 6 aften til kl. 8½ morgen de 4 første hverdager i uken. Fredager og lørdager lukkes kl. 7 aften. Fredager kan åpnes kl. 8½ morgen, lørdager kan åpnes kl. 8 morgen.

Påskeaften, pinseaften, julaften og nyttårsaften lukkes kl. 5 eftermiddag, St. Hansaften kl. 2 eftermiddag.

Fra og med 15 desember til jul kan på hverdager holdes åpent til kl. 9 aften.»

De nye bestemmelser trer i kraft fra og med 15 oktober 1926.

15 septbr. **Rundskrivelse** fra Finans- og Tolldepartementet til fylkesmennene.

Ifølge de av departementet i medhold av brennevinstilvirkningslovens § 39 den 12 september 1908, 25 januar 1915, 9 februar 1918, 29 november 1919 og 31 mars 1925 fastsatte «Bestemmelser angående forhandling av denaturert brennevin og av politur, ferniss o. l., som er tilberedt ved blanding av brennevin» kan salg av denaturert brennevin, herunder spiritus i fast form, spiritusholdig politur, ferniss o. l. i mindre partier enn 50 liter kun skje til personer, som fremlegger skriftlig erklæring fra politiet om, at der fra dettes side ikke er noget å innvende mot kjøpet.

Angående utferdigelsen av sådan erklæring, hvortil efter departementets rundskrivelse til fylkesmennene av 17 juni 1926 blir å benytte spesielle, av departementet forordnede blanketter, heter det bl. a., at erklæringen kan gjelde kjøp enten for en enkelt anledning eller for et nærmere bestemt tidsrum, som ikke bør settes lenger enn til ett år.

Samtidig er det efter de nugjeldende forskrifter bestemt, at erklæringen blir å tilbakeholde av selgeren, når den kun gjelder et enkelt kjøp, mens den i andre tilfelle skal tilbakeleveres kjøperen efter påtegnet opplysning fra selgeren eller hans betjent om det utleverte kvantum brennevin.

Efter den erfaring, som nu er vunnet, og ifølge mottatt 15 septbr. henstilling fra forskjellig politihold finner departementet av kontrollhensyn, at de omhandlede kjøpetillatelser, forsåvidt angår denaturert brennevin, herunder spiritus i fast form, for fremtiden, når ikke særlige grunner taler derimot, kun bør gjøres gjeldende for et enkelt kjøp om gangen. Forsåvidt tillatelsen utstedes for flere ganges kjøp, forutsettes vedkommende mengder ikke satt høiere, enn det efter omstendighetene antas strengt påkrevet, og attestene gitt en forholdsvis kortere tidsgyldighet, rent undtagelsesvis så lenge som et år.

Samtidig finner departementet å burde bestemme, at kjøpetillatelsene fra politiet blir å tilbakeholde av selgeren i ethvert tilfelle, også når de gjelder flere ganges kjøp.

Attestene vedlegges selgerens autoriserte regnskapsbok for forhandlingen, idet de, såfremt de hjemler kjøp av mer denaturert brennevin enn ved anledningen utlevert, blir å påtegne kjøperens eller hans fullmektigs kvittering for det motatte kvantum.

Hermed bes politimyndighetene og mulig andre interesserte i hr. fylkesmannens embedsdistrikt gjort bekjent.

Kongelig resolusjon, hvorved bestemmes, at lov om 17 septbr. arbeidstvister av 6 august 1915 i sin helhet skal gjelde for Svalbard, og at Svalbard, forsåvidt lovens bestemmelser om megling angår, skal henlegges direkte under riksmeglingsmannen.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon, hvorved i medhold av § 44 i lov 17 septbr. angående jakt og fangst av 20 mai 1899 bestemmes, at hare skal være fredet det hele år på de to øyer Seiland og Kvaløy i Sørøysund, Kvalsund og Talvik herreder, Finnmark fylke.

Denne bestemmelse trer i kraft 15 oktober 1926 og gjelder inntil videre dog ikke lenger enn til utgangen av året 1930.

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, lo-nhus og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og samværlighet. Berusede personer må ikke hindres adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller anstøtende opførsel, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere lides skade eller ubehag. Hver gjest eller beboer eller andre som har adgang til herberget, må vise seg

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri, Oslo.